

Jeg kan forstå, at ordføreren ikke kan svare på, hvor mange læger og sygeplejersker der er fuldtidsansat i den private sektor, og jeg kan selvfølgelig heller ikke forvente, at ordføreren har det hele med og lige er opdateret og på det rene med det. Men jeg kan i hvert fald hjælpe med, at i 2006 var der 30 læger og 220 sygeplejersker fuldtidsansat i den private sektor. Kan de 250 mennesker forklare ordførerens påstand om, at vi oplever en personaleflugt? Er de 250 mennesker årsag til, at vi mangler mennesker i den offentlige sektor inden for sundhedsvæsenet, eller hvordan hænger det sammen?

Kl. 11:22

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:22

Jens Peter Vernersen (S):

Der er ikke nogen som helst tvivl om, og det har været gentaget gang på gang af personalet på hospitalerne, af lægerne, af regionerne, at når medarbejdere forlader de offentlige hospitaler på nøgleområder – det kan være hjerteoperationer, det kan være dem, der kan lave disse fedmeoperationer, og det kan være på en række andre områder – så mangler de. Når disse nøglemedarbejdere, f.eks. operationssygeplejersker, forlader de offentlige hospitaler, så mangler de. Når anæsthesisygeplejersker forlader offentlige hospitaler, så mangler de. Dem er der ikke for mange af, og derfor opstår der altså bare et problem, fordi det er en række nøglemedarbejdere.

Det antal, man gør brug af, er jo ikke kun dem, som er i fast tilknytning; det er også dem, som har ekstraarbejde, som de med lige så store muligheder kunne have udført på et offentligt hospital, hvis de havde fået lov til det. Det er jo ikke kun disse ganske få, som omtales her i spørgsmålet, det drejer sig om. Selvfølgelig er det ikke det.

Det er muligt, at fru Sophie Løhde er fuldstændig blind for det problem, der eksisterer. Det tror jeg gerne, men jeg synes, at vi skulle få det opklaret; jeg synes, at vi skulle få lavet de aftaler, som der lægges op til i vores forslag til vedtagelse, så vi har en præcis aftale inden den 1. juli 2009.

Kl. 11:23

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så derfor tak til hr. Jens Peter Vernersen. Så er det fru Liselott Blixt som ordfører.

Kl. 11:23

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):
Man hører det, man vil høre, sagde hr. Jens Peter Vernersen, og til hr. Jens Peter Vernersens angreb på Dansk Folkeparti og undertegnede vil jeg kort sige, at hr. Jens Peter Vernersen måske skulle have lyttet efter de gange, hvor vi har diskuteret DRG-taksten, hvor Dansk Folkeparti netop har gjort rede for, at vi ikke har været tilfredse med den måde, den har fungeret på, og vi derfor gerne ser en ændring af DRG-taksten.

Med hensyn til fedmeoperationer er det en sag, jeg har været inde i i flere måneder. Jeg har haft samtaler med ministeren, netop fordi jeg synes, det har båret den forkerte vej og der har været en stigning, som man burde kigge på. Men det ser ud til, at jeg skal have fat i ministeren endnu en gang for at få gjort den sag op.

Samtidig ved vi, at der i øjeblikket jo er betydelig fokus på sundhedsvæsenet fra forskellige sider. Borgernes krav til behandlingsgarantien vokser, behandlingstilbuddene udvides, og udgifterne til sundhedsvæsenet stiger. På den baggrund er det fortsat væsentligt at sørge for, at vi får mest muligt ud af hver krone, der anvendes i sundhedssystemet, samt at det er borgeren, der bliver sat i centrum.

For Dansk Folkeparti er det ikke afgørende, om det er et offentligt eller et privat sygehus, der udfører opgaven. Men jeg vil her hastigt tilføje, at i Dansk Folkeparti går vi ikke ind for, at 20, 30, 40, 50 pct. bliver privatiseret. I øjeblikket er 2 pct. af sygehusvæsenet privat, og det er med til at skabe en mulighed for at overholde den garanti, som vi genindfører den 1. juli 2009.

Det er vigtigt, at vi går efter at få et offentligt sygehusvæsen, der kan rumme de borgere i Danmark, som har brug for det, hvad enten man er rig eller fattig. Men vi erkender også, at der er brug for det private, nemlig når man selv ønsker en sygehusbehandling, der kan være anderledes end den, man får på et offentligt sygehus. Det private kan også som nu stå for en del af de forsikringsydelse, man kan forsikre sig til, og dermed hjælpe med til at aflaste et belastet sygehusvæsen. Det var netop derfor, Dansk Folkeparti krævede, at fradragsberettigede sundhedsforsikringer blev en ret for alle ansatte i et firma og ikke kun for direktøren. Derved kan vi nu se, at vi har opnået, at en større del af befolkningen får en valgfri behandling, og i Dansk Folkeparti ser vi helst, at regionerne og det private syge-